

sikre os, at Forpagtningskontrakter ikke samtidig skulle stemples som Købekontrakter. Jeg vil henstille, om det ikke var muligt, at man i § 75 slittede de 5 Aar og blot holdt sig til de 10 Aar, de fleste Forpagtningskontrakter gælde jo 7—8—9 Aar. Men inden jeg stemmer over dette, vil jeg, som sagt, gerne høre Finansministeren og Ordføreren, saa Herredsfogderne kunne vide, hvorledes Bestemmelsen bør fortolkes, og saaledes at der bliver den ensartede Praksis i Landet, at Forpagtningskontrakter aldrig stemples som Købekontrakter.

Ordføreren (N. P. Jensen): Maa jeg ikke først svare paa det Spørgsmaal, som blev rettet af det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre). Han henlede Opmærksomheden paa det Tilfælde, hvor der i samme Dokument findes anført et Alternativ, hvoraf det ene Led er til højere Stempelakst end det andet. Stemplet skal saa beregnes efter den højeste Takst, og han gjorde saa opmærksom paa, at der paa sine Steder i Landet, om ikke overalt, hersker den Praksis, at hvor der i en Forpagtningskontrakt findes en Klausul om, at Forpagteren har Forkøbsret til vedkommende Ejendom, bliver det stemplet ikke som Lejekontrakt, men efter det højeste Led i Alternativet, nemlig som Ejendomsoverdragelse. Jeg vil sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at en saadan Fortolkning ikke burde finde Sted. Om man gør det, skal jeg ikke kunne sige, jeg er ikke stødt paa det. Sagen er den, at der kan indtræffe to Tilfælde. Enten bliver denne Forkøbsret ikke effektiv, det vil altsaa sige, at Forpagteren kommer ikke til at overtage Ejendommen, og i det Tilfælde ville alle indrømme, at det vilde være ganske forkert, om han skulde beskattes, som om han havde overtaget den. I dette Tilfælde kommer en saadan Fortolkning efter min Mening til at virke urimeligt, og hvis den er bleven praktiseret saaledes, maa vi gaa bort derfra. Eller der kan indtræffe det Tilfælde, at Klausulen om Forkøbsret bliver effektiv derved, at han virkelig køber Ejendommen, men saa oprettes et nyt Dokument, og saa kommer han til at erlægge den Afgift, man allerede i Forvejen har taget af ham, fordi han havde denne Klausul i Forpagtningskontrakten. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at en saadan Fortolkning med Hensyn til Stempeling af Købekontrakten ikke bør kunne finde Sted. Jeg tør ikke i Øjeblik-

ket udtale mig om, hvorvidt det vil være nødvendigt at indføre en Ændring i § 7. Det ved den højtærede Finansminister, som forhaabentlig vil være villig til at lade det Spørgsmaal undersøge, og for saa vidt den højtærede Finansminister maatte være enig med mig i den Betragtning, jeg har gjort gældende her, vil jeg bede ham drage Omsorg for, hvis det er nødvendigt, at der bliver stillet et saadant Ændringsforslag, men det er muligt, at en Udtalelse fra Finansministeren om, at det ikke maa opfattes paa den Maade, er tilstrækkelig.

Det er kun enkelte Bemærkninger, jeg har at gøre til de andre ærede Talere. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) saa stærkt betonede, at Grunden til, at Højre kan gaa med til de Forhøjelser, her er Tale om, ene og alene maa søges deri, at den finansielle Situation kræver det, ere vi ganske enige om det, og jeg skulde slet ikke have rørt ved dette, hvis ikke det var for at understrege, hvad den højtærede Finansminister sagde, at han ogsaa var enig i den Tanke. Ærede Medlemmer have maa ske lagt Mærke til, at Flertallet i sin Betænkning skriver ganske det samme, at det kun under Hensyn til de finansielle Forhold har villet gaa med til disse Forhøjelser, og Flertallet har tilladt sig at sætte ind i sin Betænkning en Formodning om — jeg tror, det staar med de Udtryk —, at Ministeriet forhaabentlig delte denne Anskuelse. Den Gang, jeg som Ordfører skrev dette Punkt i Betænkningen, var det min Agt herved i Tingets Paahør at afæske den højtærede Minister et Svar paa, om han delte disse Betragtninger om, at Lovforslaget, om jeg saa maa sige, kun var en Slags midlertidig Foranstaltning. Jeg glemte det ved den første Gennemgang, men kan kun udtale min største Anerkendelse af, at Ministeren er kommen mig i Forkøbet og selv har sagt det, og jeg ønsker at understrege, at derom ere altsaa alle Partier og den højtærede Minister fuldstændig enige.

Naar vi paa den Maade have fremhævet denne Synsmaade i Betænkningen og ikke have stillet Ændringsforslag, der gik ud paa en Tidsbegrænsning, er det af den Grund, at man ikke paa Forhaand vil kunne binde sig til en bestemt Tid. Lad være, at den finansielle Situation i Løbet af forhaabentlig ikke alt for lang Tid bedrer sig saaledes, at vi kunne komme til den Nedgang i Stempelafgifterne, hvorom der fra alle Sider er udtalt Ønske, saa vilde, hvis vi havde sat et bestemt Aare-